

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Édes Balázs ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Vitári Jenő ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményei iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságon 4.M.1582/2004. szám alatt megindított és a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.23.941/2006/5. számú ítéletével befejezett perében az említett jogerős határozat ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán a 2008. május 28-án tartott tárgyaláson meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.23.941/2006/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek
- tizenöt nap alatt - 20.000 (húszezer) forint és 4000 (négyezer) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 2002. november 18-ától állt az alperes alkalmazásában, 2003. november 18-ától kezdődően határozatlan idejű munkaviszonyban, ügyfélszolgálati munkatársként.

Az alperes munkáltatói jogkör gyakorlója 2004. november 17-én kelt intézkedésével 2004. november 18-ai kezdőnappal, a felperes munkaviszonyát rendes felmondással megszüntette. A munkáltatói intézkedés indokolása szerint „2004. második negyedévében a minőségi csoport több behallgatást is végzett, mely behallgatások során az Ön által alkalmazott stílus minősítése nem megfelelő volt, ezért a negyedéves teljesítése sem volt elfogadható. A

behallgatásokat követő visszajelzésekben minden esetben felhívták a figyelmét a stílus fontosságára, ill. csoportvezetője többször is elbeszélgetett Önnel arról, hogy milyen módon kellene az ügyfelekkel beszélnie. Utoljára 2004. október 14-én hívták fel írásban a figyelmét a minőségi munkavégzésre, azonban ezt követően is hasonló eredményre vezettek a behallgatások".

A munkáltatói intézkedés ellen a felperes keresetlevelet nyújtott be a munkaügyi bírósághoz, melyben kérte a rendes felmondás jogellenességének megállapítását és alperes kötelezését elmaradt munkabér, és a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 100. §-ának (4) bekezdése alapján hat havi átlagkeresetnek megfelelő összeg megfizetésére.

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 4.M.1582/2004/21. számú ítéletében megállapította a rendes felmondás jogellenességét és kötelezte az alperest együttesen 2.153.428 forint megfizetésére elmaradt munkabér, végkielégítés, felmondási időre járó átlagkereset, valamint - az Mt. 100. §-ának (4) bekezdésére alapítottan - négyhavi átlagkereset címén. Ítéletének indokolása szerint az alperesnél hatályos „Értékelési rendszer” előírásai szerint két, stílusbeli probléma miatt 0 pontosra értékelt beszélgetés után még egy 0 pontosra értékelt beszélgetés szükséges ahhoz, hogy felmondják a munkavállaló munkaviszonyát. Az alperes pedig csak két 0 pontra értékelt beszélgetés hangfelvételét tudta bizonyítékként becsatolni, így az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát.

A felek fellebbezése folytán eljáró Pest Megyei Bíróság 8.Mf.23.941/2006/5. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolása szerint az alperes a felperesnek a felmondással összefüggő képességét, magatartását hosszabb időszak vonatkozásában értékelte, és az „Értékelési rendszer” szerint már a II. negyedév elteltét követően dönthetett volna a felperes munkaviszonyának megszüntetéséről, de nem ezt tette. Erre csak akkor került sor, amikor a IV. negyedévben ismételten kétszer 0 pontosra értékelt beszélgetést folytatott, és az egyik ilyen beszélgetés miatt az ügyfél is írásbeli panasszal élt.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a másodfokú bíróság ítéletének „megváltoztatását” és a kereseti kérelemnek megfelelő döntés meghozatalát, másodlagosan a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és ugyanezen bíróság új eljárásra, és új határozat hozatalára utasítását kérte. A felperes a felülvizsgálati kérelem indokolásában vitatta azt, hogy az alperes a folytatott beszélgetések közül - a behallgatást követően - az általa stílus szempontjából 0 pontosra értékelt beszélgetéseket helyesen, az

„Értékelési rendszer” rendelkezéseinek megfelelően értékelte. Másrészt arra hivatkozott, hogy csupán két konkrét beszélgetést csatolt be rögzített formában az alperes a bírósági eljárásban, márpedig az „Értékelési rendszer” rendelkezése szerint csak akkor kerülhetett volna sor a munkaviszonya rendes felmondással történő megszüntetésére, ha egy negyedéven belül három, stílus szempontból 0 pontos beszélgetést állapítottak volna meg a terhére.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére, csupán azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok megállapításánál és egybevetésénél nem történt-e iratellenes, vagy kirívóan okszerűtlen, logikátlan mérlegelés (BH 2001/197., BH 2002/29.). Az adott esetben a jogerős ítélet alapjául szolgáló ítéleti tényállás tekintetében jogszabálysértést megalapozó következtetés nem állapítható meg, ezért az a felülvizsgálati eljárásban is irányadó.

A Legfelsőbb Bíróság töretlen ítélkezési gyakorlata szerint valamely tényállás, vagy kereseti követelés mértékének megalapozott feltárásához nem elegendő a bizonyítékok egyenként történő értékelése, hanem a törvénynek megfelelő mérlegeléshez szükség van a bizonyítékok egybevetésére, összességében történő értékelésére az életszerűség és a logika követelményeinek figyelembevételével [Pp. 206. § (1) bekezdés].

Az adott esetben a Legfelsőbb Bíróság a másodfokú bíróság következtetésével mindenben egyetért, különösen a perdöntőnek minősített bizonyítékok – becsatolt hangfelvételek, tanúvallomások – tekintetében. A felperes által a felülvizsgálati kérelemben előadottak nem alkalmasak ezeknek a megdöntésére, ezért az előbbiekből következően nincs jogszabályi alap a felülvizsgálati eljárásban a felülmérlegelésre (BH 2001/197.).

Tévedett a felperes, amikor a felülvizsgálati kérelem indokolásában arra hivatkozott, hogy az alperes nem bizonyította a saját maga által alkalmazott „Értékelési rendszer” rendelkezéseinek megfelelő három stílusbeli 0 pontos értékelést. Az alperes 2004. november 17-én kelt rendes felmondásának ugyanis nem ez volt az indoka, hanem az, hogy felperesnek, mint ügyfélszolgálati munkatárnak a második és a negyedik negyedévben nem volt megfelelő a munkavégzése. Az alperes a hosszabb időszakra vonatkozóan a rendes felmondás indokát tanúvallomásokkal, és a hangfelvételek becsatolásával bizonyította.

A munkaügyi bíróság előtt a 2006. február 4-én megtartott tárgyaláson (15. sorszámú jegyzőkönyv) meghallgatott minőségi

csoportvezető és lakossági telefonos ügyfélszolgálat vezető tanúvallomásai alapján megállapítható, hogy a minőségi csoport munkatársai tájékoztatták a ügyfélszolgálati dolgozókat - e-mailben - a behallgatások során megállapított hibákról, arra észrevételt tehettek és kérhették azok újraértékelését. A perben, a bizonyítási eljárás során rendelkezésre álló két stílusbeli 0 pontosra értékelt beszélgetés vonatkozásában a felperes az értékeléseket a bírósági eljárást megelőzően az „Értékelési rendszerben” leírt módon, korábban pedig nem kifogásolta.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.23.941/2006/5. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét - a perben irányadó - 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. május 28.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Zanathy János s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné Dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírósági tisztviselő